

ЗИМА

Зимо, зимо, ще преминешъ,
ще да минешъ
ти безсилна ще отминешъ
не звѣри се по добре
прибери си студове!

До-ще пролѣтъ хубавица
гиздавица
властно ще простре ржцици
ще играемъ ний тогазъ
не ще има твоя мразъ. . .

Д. Ю. Арабаджиевъ
с. Драгойново

Най-сетне, по пѣтя, който водѣше къмъ кжщата имъ, се показа пощенската голѣма кола и Донъ се затече къмъ нея скачешкомъ: „Иде! Той иде!“ Бабата нищѣ не рече. Тя отпуста само ржце и за една минута затвори очи. Шишко пѣкъ скачайки и лаейки се затече къмъ Донъ отъ хълма на среща по пѣтеката. Донъ спрѣ стеснително, когато изъ колата слѣзе полекичка единъ слабичкъ, загорѣлъ отъ слънцето човѣкъ. Но Шишко се затече къмъ него радостно, и лижеше ржцетъ на своя старъ стопанинъ. Когато Донъ се усѣти въ притискащитъ го обятия на тагка си, той забрави своята свѣнливостъ и помнѣше само, че неговия миль татко е пакъ у дома.

„Шишко, стари приятелю, ти ли си това? Какъ е попадналъ той тукъ?“ запита войника, като сложи ржка върху рамото на майка си. Когато да тръгна, не мѣжахъ да зема съсъ себе си кучето и го оставихъ на грижитъ на единъ приятелъ. Навѣрно то е избѣгло следъ моето отпѣтуване.“

Тогава бабата разказа, какъ то бѣ дошло въ една бурна нощъ Разказа за счупения му кракъ и за туй какъ той ги бѣ умно предупредилъ за пожара въ килеря.

„Ако Дон не бѣ билъ добъръ къмъ бедното животно, то никой отъ насъ не би билъ тукъ и не би ти срещналъ домашното огнище.“

ИНТЕРЕСНА ИСТОРИЯ

Елинъ отъ редакторитъ на американския вестникъ „Свѣтъ“ помолилъ знаменития хумористъ Маркъ Твенъ да му съобщи нѣщо отъ своя животъ, което би могло да възбуди голѣмъ интересъ у читателитъ. Его какво му разказалъ бележитиятъ творецъ на „Томъ Соьеръ“:

Ние сме били двама братя близнаци — Хари и Маркъ. Толкова поразително сме си приличали единъ на другъ, че не могли да ни различатъ. Като кръстили единиятъ Маркъ, а другия Хари, потопили ни въ купела.

Когато ни извадили, родителитъ ни не могли да различатъ кой отъ насъ е Хари и кой Маркъ. Затова азъ кажиречъ цѣлия си животъ прекарахъ да издира — братъ ли ми е известниятъ писателъ Маркъ Твенъ, или това съмъ азъ самиятъ.

ОТПЛАТИЛЪ СИ

Единъ шегобиецъ отишелъ въ кжщата на свой приятелъ и го потърсилъ за нѣщо Слугинята казала, че го нѣма. Шегобиецътъ забелязалъ, че тя е научена отъ господаря си да говори така.

Следъ време приятелътъ отишелъ да търси за нѣщо шегобиеца. Но тоя се обадилъ отъ вжтре:

— Нѣма ме, нѣма ме въ кжщи!

— Какъ да те нѣма? Нали чувамъ гласа ти? — рекълъ приятелътъ.

Ала Шегобиецътъ отговорилъ.

— Ти си чуденъ човѣкъ, приятелю. Когато те търсихъ въ кжщи, азъ повѣрвахъ на слугинята ти, че те нѣма, а сега азъ самъ ти казвамъ, че не съмъ въ кжщи, и ти не искашъ да повѣрвашъ!

ЗИМНА КАРТИНА

Безшумно снѣгъ се стели
въвъ тихи зименъ день
дрѣвчетата навели
сж клончета си бѣли
къмъ дола оснѣженъ
Въ снѣжинки тихи, леки
спотайва се село
надъ него недалече
издига се въ небето
върхъ бѣлото чело.

Д. Ю. Арабаджиевъ